

Miłość i rozsądek

Marzenia ludzi spełniają się rzadko,
Chciała być szczęśliwą, spełnioną mężatką.
Tyle lat czekała, tyle lat szukała,
Lecz o czym tęskniła, tego nie dostała.

Dziewczęcą ufnością w miłość uwierzyła,
Rzucić się w wir szczęścia gotową tak była,
Że chciała się w nim zatopić tak szczerze, do końca,
Wierząc, że to miłość stała i nieustająca.

Jak trudno rozsądek z sercem zwycięża,
Jak też łatwo serce zdobyć bez oręża,
Zbyt łatwo wierzymy w piękne gesty, słowa,
Iść za sercem jak w ogień każda jest gotowa.

Za późno żałować róż, kiedy lasy płoną,
Dziś jest już za późno, jest już jego żoną,
Trzeba ufać głowie, nie jedynie sercu,
Gdy pośpiesznie się staje na ślubnym kobiercu.